

1890-02-03

bü £ ¬ » Å 1 3 ¾ - ± Å . 2 6 3

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10598>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΤΤΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΗΡΟΝΑΙΡΩΤΕΑ.

Ἐν Κύπρῳ σελίδα 8.
Ἐν τῷ ἔξωτερῳ » 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

ΕDITOR S. ΗΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

Γράφειν καὶ τυπογραφεῖν «ΣΑΛΤΤΙΟΣ»
έδεις ΒΛΟΝΔΕΛ ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΗΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ μὴ δημοσιεύμενα κειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΑΠΟΞΕΣΕΙΣ ΔΕΝΔΡΩΝ
ΑΙ ΜΑΧΑΙΡΩΣΕΙΣ ΖΩΩΝ.

Ἔνες ὀξεῖα πάστης ἀπορίας καὶ θαυμασμοῦ ἡ περίσσεις τῶν γωρικῶν εἰς τὸ κακουργεῖν καὶ εἰς τὸ ἀνακαλύπτειν θηριώδεις πρόσπους ἐκδικήσεως, οἵτινες μέγρι πρότυχος ήταν οὖ μόνον ἄγνωστοι, ἀλλα καὶ ψθετοῦσι εἰς αὐτούς. Δὲν δύναται τις ν' ἀνακαλύψῃ τὸ ἀληθὲς αἴτιον τῆς τοσαύτης ἔξαγριωσεως καὶ ἔξαγριωσεως, διότι βεβαιώς δὲν εἶναι ἡ δυστυχία η πηγὴ ὅλων τούτων τῶν κακιῶν.

Τὸ καταστρέφειν ἄλυγχα δύτε, τὸ φειρεῖν καὶ ἔχαρχνιζειν δένδρα, κήπους κλ., τὸ ἀποκτήνειν ἡ ἀκρωτηριάζειν ζῶα, ταῦτα πάντα, ἐγγάτως ἀνακαλυφθέντα καὶ ὀικοδέσθεντα, ἀποδεινύσουσι σκληρότητα καὶ θηριωδίαν, ἢν οὐδέποτε δικαιοῦται τις ν' ἀποδώσῃ εἰς τὴν δυστυχίαν. Η θηριωδία αὕτη, ὡς διειπούται πᾶς τις νὰ συμπεράνη ἵτο συμβούς τοῖς τοιούτοις γωρικοῖς, ὑπεκρύπτετο καὶ ὑπεθαλπετο, διότι δὲ εὗρε κατάληγλον τὸν καιρὸν καὶ ἥρθησαν, τὰ ταύτην συγκρατοῦντα καὶ συγκαλύπτοντα αἴτια, ἀνεφάνη ἀμέσως καὶ ἀκατάγκετος γωρεῖ πρὸς τὰ προσω πόσιας ἄγριος ἄνευ γαλινοῦ.

Ἕις τὴν ἀθίκην ταύτην κατάστασιν συνέτεινε κατὰ πρῶτον λόγον ἡ γαλάρωσις τοῦ θρησκευτικοῦ γαλινοῦ, καὶ κατὰ δεύτερον ἡ πολυδαιδαλος νομοθεσία, ἐν ταῖς ἀναριθμήτοις καὶ λαβύρινθώδεις πτυχαῖς τῆς ὁποίας κρύπτονται ὑπεκφεύγοντες τὴν τιμωρίαν οἱ πλεῖστοι τῶν κακουργούντων. Καὶ, περὶ τοῦ δευτέρου τούτου, οὐδεὶς δύναται ν' ἀντίπη, διότι οὐδέποτε οὐδὲ ἐπὶ Τουρκίας ἐφύλαττον τόσον αὐστηρῶς οἱ νομικοὶ τύποι, προκειμένου περὶ ἀποδείξεως τῆς ἐνοχῆς τινος. Πλεῖστοι ἀθωαῦνται μόνον γάρις εἰς τοὺς τύπους, ἐνῷ ἐν τῇ συνειδήσει τῶν δικαστῶν εἶνε ἐνοχοί. Καὶ τοῦτο εἶναι βεβαιώς προσὸν ἀναγκαῖον εἰς πάντα ἀμερόληπτον δικαστὴν, ἀλλὰ πρὸς ἀναχαίτισγ τῆς τοσαύτης ὀρμῆς πρὸς τὸ κακουργεῖν, πρὸς τὸ ἐγκληματεῖν, εἶνε ἐπίστης ἀναγκαῖον καὶ ἵσως ἐκ τῶν μόνων δυναμένων νὰ ἐπιφέρωσι θεραπείαν, τὸ μὴ ἐπιμένειν τοὺς δικαστὰς τοσοῦτον εἰς τοὺς τύπους, ἀλλὰ νὰ καταδικάζηται δὲν τῇ συνειδήσει τῶν, θεωρούμενος ἐκ πολλῶν ἐνδείξεων ἐνοχος. Ἐὰν ὑπάρχῃ περίστασις καθ' ἓν βλάπτει ἡ φιλάνθρωπος ἀρχὴ τῶν κριτῶν, ὅτι «προτιμότερον νὰ ἀθωῶται

τις ἔνοχος ἢ νὰ καταδικάζηται τις ἀθῶος» εἶνε ἡ παροῦσα περίστασις, καθ' ἓν ἥρξατο θρασυνομένη ἡ κακία καὶ ἀπαιτεῖται ἴσχυρὸς γαλιναγώγησις πρὸς ἀναστολὴν τῆς θρασύτητος: ἥρξατο προγωροῦσα ἡ γάγγραινα καὶ ἀπαιτεῖται βαθὺς καυτηριασμὸς πρὸς περιορισμὸν τοῦ κακοῦ, ἀπελύοντος ὅλεθρον, καθ' οὓς οὐδὲν θὰ δύνωνται πλέον οἱ νόμοι.

Ως εἰς τινας περίστασις, φοβουμένη ἡ κυριόνησις ἀναστάτωσίν τινα, ἡ ταραχὴν ἐν τῷ λαῷ, κηρύζει τὸν στρατιωτικὸν νόμον ἵνα προλάβῃ πᾶν ἐνδεχόμενον, οὔτω καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην καθ' ἓν ἀπειλεῖται ἀναστάτωσίς κατὰ παντὸς νόμου καὶ περιφρόνησις πρὸς τε τὴν δικαιοσύνην καὶ τὰς ποινὰς, δέον νὰ κηρουγῇ καὶ νὰ ἐφαρμοσθῇ νόμος αὐστηρότατος καὶ τοιοῦτοι γίνονται οἱ κείμενοι νόμοι, σταν ἀποβάλωσί τινας τῶν ἀπαιτουμένων λεπτεπλέπτων πολλάκις καὶ χονδροειδεστάτων ἐνίστε τύπων.

Βλέπω τὰ δένδρα μου προσφάτως κοπέντα ἡ ἐσθέντα, ἡ τὸν βοῦν μου μαχαιρώθεντα, καὶ βλέπω ἐπίσης ἀνθρώπον ἐξεργόμενον τοῦ κήπου μου μὲ τὴν ἀξίνην ἀνὰ γείρας, φέρουσαν καὶ μόριά τινα τοῦ ἀποκοπέντος ἡ ἐσθέντος δένδρου, ἡ ἐξεργόμενον τῆς αὐλῆς μου μὲ τὴν μάχαιραν ἀναγείρας, αἰμοσταγῇ μαρτυρῶ τοῦτο, καὶ ὅμως πρέπει ν' ἀποδείξω ἀν ἐθεάθη κόπτων τὰ δένδρα μου ἡ ἐμπήγων τὴν μάχαιραν εἰς τὸ ζῶν μου, διὰ νὰ θεωρηθῇ ἐνοχος καὶ καταδικασθῇ. Δικαιοῦται λοιπὸν ὁ τοιοῦτος νὰ ἐνθαρρυνθῇ εἰς τὸ ἀποτρόπαιον ἔργον του καὶ γελῶν νὰ μὲ περιφρονῇ, ἡ ὅχι; Δίδεται οὔτως ἀφορμὴ νὰ μιμηθῇ καὶ ἀλλος τὸ παράδειγμα ἡ ὅχι; Ἐὰν ὅμως ἐτιμωρεῖτο αὐστηρῶς πᾶς καταγγελόμενος καὶ ἐκ πολλῶν ἐνδείξεων ἀποδεικνυόμενος ἐνοχος, καὶ οἱ ἐμφορούμενοι ὑπὸ τοιούτων κακούργων καὶ φιλεξδίκων διαθέσεων ἐγνώριζον διτε δυσκόλως θὰ ἀπηλλάττοντο τῆς καταδίκης, ὡ! τότε μὰ τὸν Δία, θὰ εἴχον πελλοὺς λογαριασμούς νὰ κάμωσι καὶ πολλὰ νὰ σκεφθῶσι πρὶν ἡ λάβωσιν ἀναγείρας τὴν δενδρώλεθρον ἀξίνην, ἡ τὴν ζωαφόνον μάχαιραν.

Ο θήικὸς νόμος ἥρξατο ἔξασθενῶν διπολιτικὸς φαίνεται ἀνίσχυρος. Ἰδοὺ τὰ δύο θεμελιώδη αἴτια εἰς ἡ ἡμεῖς κατὰ πρῶτον λόγον ἀπόδιδομεν τὴν αὐξήσιν τῶν κακουργημάτων ἐκείνων, ἀτινα μόνον πρὸς

κόρεσιν κτηνώδους πάθους ἡ ἐκδικήσεως γίνονται, ἐν οἷς πρωταγωνιστοῦσιν ἥδη αἱ ἀποξέσεις δένδρων καὶ αἱ μαχαιρώσεις ζώων.

ΑΙ ΨΕΥΔΕΙΣ ΚΑΤΑΓΕΙΛΑΙ

Πολλοὶ πολλάκις πολλὰ ὑπηνίζαντο περὶ τῶν αἰτίων τῆς παρούσης αὐξήσεως καὶ ὑπερπλεονάσεως τῶν καθ' ἔκαστην παρουσιαζομένων δικῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ἀποδίδοντες ταῦτα εἰς μόνη τὴν αὔξουσαν δυστροπίαν καὶ ἔξαγρείωσιν τοῦ λαοῦ, τοῦ μὴ σεβομένου τὸ ξένον δίκαιον καὶ μὴ αἰσθανομένου τὴν ιερότητα τοῦ ἀλλοτρίου πράγματος, πλὴν περὶ ἐνὸς ἀκόμη πράγματος, δισω ἀληθοῦς τόσῳ πραγματικοῦ αἰτίου τῆς αὐξήσεως τῶν δικῶν καὶ τῆς συρρεύσεως ἐν τοῖς δικαστηρίοις, τῶν χωρικῶν κυρίων, ἀπέφυγον καὶ οἱ τὰ αἴτια ἀναρευνῶντες νὰ κάμωσι λόγον, ἀγνοοῦντες φαίνεται τούτα καὶ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν της καὶ νὰ κάμη ὥστε νὰ ἐκλείψῃ τοῦτο.

Πολλῶν δικῶν τὴν ἀνέλιξιν καὶ τὸ τέλος γνωρίσας, ἐπείσθην ἔχ τε ιδίας ἀντιλήψεως καὶ τῶν ἐμπείρων περὶ τὰ τοιαῦτα εἰσηγήσεως, διτε ἔκτον τούλαχιστον τῶν ἀργομένων, καὶ δικοπομένων, εἴτε μέχρι τέλους διεξαγομένων δικῶν, εἶναι ψευδεῖς καταγγελίαι γενόμεναι χάριν ἐκδικήσεως, ἡ συμφέροντος, ἡ ἀλλων ιδιοτελῶν σκοπῶν.

Ἡδονάμεθα ἐνταῦθα νὰ ἀπαριθμήσωμεν πολλὰς τοιαῦτας δίκαιας, ποινικὰς μάλιστα, καθ' ἃς οἱ καταγγελλόμενοι προεφυλακίσθησαν καὶ κατόπιν ἀπεδείχθη ψευδεστάτη ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ή καταγγελίας, ἀλλ' ἀπορεύομεν νὰ πράξωμεν τοῦτο, ἔνεκα λόγων ἰσχυρῶν, ἀρκούμεθα δὲ μόνον νὰ παραστήσωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ητίς καλλιστα γνωρίζει διτε ἀληθῆ λέγομεν, τὴν ἀθλίαν τούτην καὶ ὡς πρὸς τοῦτο κατάστασιν, νὰ λάβῃ δ' αὐστηρά κατὰ τῶν φευδοκαταγγελέων μέτρα, καὶ νὰ μὴ ἀρκῆται μόνον εἰς τὰ παρ' αὐτῶν καταβαλλόμενα δικαστικὰ ἔξοδα εἰς δι τοὺς καταδικάζει, ἀλλὰ νὰ ἐφαρμόσῃ κατ' αὐτῶν ἀλλα μέτρα, συντείνοντα εἰς τὴν παῦσιν τοῦ ἀθλίου συστήματος.

Ο ψευδῶς κατηγορῶν τινος καταδικάζεται, κατὰ τινα νόμον, εἰς τὴν αὐτὴν τιμωρίαν, εἰς ἥδη κατεδικάζετο ὁ κατηγορούμενος ἐάν ἡλήθευεν ἡ κατ' αὐτοῦ κατηγορία. Μία τοιαῦτη νομικὴ ἀπόφασις, μία καὶ μόνη ἐφαρμογὴ τοιούτου νόμου θὰ ἥρκει ως διά θαύματος νὰ ἔξαλείψῃ τὴν ἀναρανεῖσαν παρὰ πολλοῖς τοιαῦτην μοχθηρίαν..

Τοιαῦτα περισταλτικὰ μέτρα, δυνάμενα νὰ σωθονίσωσι καὶ νὰ ἀφελήσωσι, πρέπει ἡ Κυβέρνησις καθ' αὐτή κυβέρνησις νὰ ἐπινοῇ καὶ νὰ ἐφαρμόζῃ αὐτούσιούλως, ἀλλως, τὰ πάντα θὰ καταρρεύσωσι καὶ τὴν Κυβέρνησις θεωρηθεῖσα ως μὴ ικανή ἡ ως μὴ βουληθεῖσα νὰ ἀναχαιτίσῃ κακὸν, διπερ τὴν δυστυχίαν μόνον αὐξάνη.

Ως οι θευδορκούντες ούτω καὶ οἱ φευδῶς καταγέλλοντες πρέπει νὰ καταδιώκωνται καὶ νὰ τιμωρῶνται ἐν πάσῃ αὐτηρότητι πρὸς πάραβεγματισμόν. Αφοῦ οἱ ἡθικοὶ νόμοι δὲν ἀκούονται, ἀς ἐπιβληθῶσιν οἱ πολιτικοὶ ἐν 3λῇ τῇ αὐτηρότητί των.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἄρκετὰ ίκανοποιημένη μέχρι τοῦδε εἶναι ἡ γεωργικὴ τάξις, μειδιώσης εἰς αὐτοὺς ἔλπιδος εύτυχίας. Βροχὴ ἄφθονοι καὶ Ἡλιος θαλπερὸς, συνεργάζονται ἐπ' ὠφελεῖα τῶν σπαρτῶν, ἀναπτυσσομένων θαυμασίως καὶ ἐπαισθητῶς ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν. Οἱ ἀφιππεύσας Ἰανουάριος ἐσημείωσε τὴν τελευταίαν του ἡμέραν δὲ ἀπειρων βροχῶν, προσέτι δὲ καὶ ἀστραπῶν καὶ βροντῶν, ὃν ἐστερεῖτο σχεδὸν ὀλόκληρος ὁ παρελθὼν γειμών. Οἱ Ὀλυμποὶ ἐκαλύφθη ἐκ νέου ὅποιοι χιόνων.

* *

Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ἐτελέσθη ἐνταῦθα κατὰ τὸ εἰωθός ἡ ἕαρτὴ τῶν Τριῶν Ιεραρχῶν, διαιρήσαντος τοῦ κ. Σωκρ. Ν. Φραγκούδη διάγα καὶ λίαν κατάληλα «Περὶ δικαιοσύνης». Ἐλλείψει γάρου ἀναβάλλομεν εἰς τὸ προσεγές τὴν δημόσιευσιν τούτων.

* *

Ἀνάγκη νὰ ληφθῇ πρόνοια κατὰ τῶν κλεπτῶν, διότι οὔτοι δὲν ἀφίνουν οὔδὲ τὴν Ἀστυνομίαν ἡσυχὸν ὥστε νὰ φυλάττῃ μὲ τὴν ὅρεξίν της. Οἱ ἀριστοτέλης Νικολάου ἐκ Πολεμιδίων καταδικασθεῖς εἰς ἐνὸς μηνὸς φυλάκισιν, ἐνεδύθη τὰ συνήθη τῶν φυλακῶν ἐνδύματα, κρατηθέντων τῶν ἰδικῶν ταυ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν καὶ ἐστάλη εἰς τὸ φρούριον ὅπου ἀπέτισε τὴν ποινήν του. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν του ἐστάλη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν νὰ παραλάβῃ καὶ ἐνδύθῃ τὰ ἐνδύματά του, πλὴν ἀντὶ τῶν καινουργῶν ὑποδημάτων του, τοῦ ἔδωκαν ἄλλα, παλαιά, διότι, ὡς τῷ εἶπαν, ἐκλαπῆσαν τὰ ἴδια του. Οἱ αὐθάδης οὔτοι διντὶ νὰ ἀρκεσθῇ εἰς τὰ παλαιὰ ἐκεῖνα καὶ νὰ λυπηθῇ τὰ ἀστυνομικὰ καταστήματα ὅτι γένονται καὶ αὐτὰ ἔρματαν τῶν κλεπτῶν, δὲν τὰ ἐδέχθη καὶ ἀνεφέρθη εἰς τὸν διοικητὴν, διτις, ἐλπίζεται, νὰ συμβιβάσῃ τὰ πράγματα.

* *

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Λάρνακος δτι. Η Α. Πανιερότης εὑρίσκεται εἰς ἀμυχαίαν πρὸ τῶν πολλῶν χρεῶν τοῦ θρόνου. Ως γνωστὸν τὰ χρέη ἀναβαίνουσιν ἡδη εἰς τὸ ποσόν τῶν 950 περίπου λιρῶν. Αφ' ἡς ἐφθασεν εἰς Λάρνακα ἡ Πανιερότης του, οἱ δικαιοίσται πηγανιούρχουνται ἀπαιτοῦντες τόκους καὶ χρεωλύσια. Ἐκτὸς τῶν χρεῶν τούτων, ἡ Μητρόπολις διαιτεῖται εἰς ἐλεεῖνην κατάστασιν, διειλούνται δὲ καὶ μισθοὶ ὑπαλλήλων ἐνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους. Καὶ μὲν ἀλητὴν τὴν ἐλεεινότητα τῶν θρονικῶν,

λίαν προσβλητικὴν διὰ τὸ γριστιανικὸν πλήρωμα, προσκαλοῦνται διὸ καὶ τοῖς οἱ γριστιανοὶ ἵνα ἀπὸ κοινοῦ συσκεψθῶσι καὶ ἐνεργήσωσι περὶ βελτιώσεως τῆς τοιαύτης ἀναξιοπρεποῦς θέσεως, τεινούσης εἰς κατάπτωσιν καὶ ἐξευτελισμὸν πρὸ τῶν δημάτων τῶν ζένων, καὶ δημως ἡ φιλοτιμία μας, καθεύδει τὸν βαρούγιον.

* *

Παρεπονούμεθα ἄλλοτε ὅτι ἡ εἰς τὴν ἐλληνικὴν ἔκδοσις τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος, ἐγίνετο μετὰ ἐναὶ μῆνα ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς ἔκδοσεως τῆς. Μὴ χειρότερα ἔπειπε νὰ λέγωμεν τότε. Από τινος ἔκδιδεται αὐτη μετὰ ἐναὶ μῆνι μῆνα καὶ προχωρεῖ ἀκόμη ἡ βραδύτης νὰ φθάσῃ εἰς τοὺς δύο μῆνας. Σήμερον 15 Φεβρουαρίου 1890 ἐλάσσομεν τὸ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 27 Δεκεμβρίου 1889 φύλακον.

* *

Οἱ ἐλληνικὸς δραματικὸς θίασος κατηυθύνθη εἰς Κτήμα Πάφου ἀπὸ γῆς, ἐνθα μέλλει νὰ δώσῃ σειρὰν παραστάσεων ἔκλεκτῶν τινῶν δραμάτων.

* *

Τελουμένων τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 4 ισταμένου, ὥρᾳ 2 1)2 μ. μ. ἐν τῇ σίκια τῆς μελλονύμφου τῶν γάμων τῶν τέκνων ἡμῶν.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ Σ. ΚΑΒΟΥΡΟΡΑΧΟΥ

καὶ

ΧΡΗΣΤΟΥ Μ. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ

παρακαλεῖσθε νὰ τιμήσητε αὐτοὺς διὰ τῆς παρουσίας ὑμῶν.

Η παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἴδιαιτέρα πρόσκλησις.

Λεμησὸν 1 Φεβρουαρίου 1890.

Οἱ γονεῖς
ΕΑΕΝΗ Σ. ΚΑΒΟΥΡΟΡΑΧΟΥ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΜΙΧΑΗΛ.

* *

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Αὔριον Κυριακὴν, 4)16 Φεβρουαρίου τρ. ἔτους, ἐκτίθενται εἰς ἔκουσιον δημόσιον πλειστηριασμὸν διάφορα εἴδη, χρήσιμα εἰς τοὺς ὑποδηματοποιοὺς, ἀρίστης ποιότητος, παραγγελθέντα εἰς Ἀγγλίαν καὶ μὴ παραληφθέντα ὑπὸ τοῦ παραγγελιοδότου ἐνταῦθα, λόγῳ ὅτι ἐφθασαν ἀργά.

Η πλειοδοσία γενήσεται παρὰ τὸ γνωστὸν καφενεῖον τοῦ Κοντονικόλα καὶ ἀρχίσει τὴν ἐνάτην πρὸ μεσημβρίας ὥραν.

* *

Συνιστῶμεν καὶ πάλιν ὡς λίαν τερπνὸν καὶ διδακτικὸν διὰ τοὺς παιδίας τὸ «Παιδικὸν περιεδικόν» ὅπερ ἐξακολουθεῖ

ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις. Τὰ ωραῖα ἡθικὰ ποιήματά του, τὰ εὐρύτα γυμνάσματά του, αἱ παιδικαὶ ἀσκήσεις του, αἵτινες πανταχούθεν στέλλονται ὑπὸ τῶν παιδῶν καὶ δημοσιεύονται εἰς τὸ περιοδικὸν, μεγάλης ὀφελείας καὶ τέρψιος γίνονται. Πρόσεξα εἰς τοὺς μικροὺς ἀναγνώστας του.

* *

Η σήμερον ἡμέρα ὥρισθη ὑπὸ τῆς Α. Εξ. τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ διευθύνοντος τὰ τῆς Κυριερήσεως, ὡς ἡμέρα καθ' ἧν ἐμελλεῖ νὰ ἐκλεχθῇ ἐν Λάρνακῃ τὸ πρὸς ἀναπλήρωτιν τῆς ἐν τῷ Νομοθετικῷ θέσεως τοῦ πνοματιθέντος κ. Ματέη μέλος. Μέγρε τῆς στιγμῆς ταυτῆς ἀγνοοῦμεν τὸ ἀποτέλεσμα.

Η πόδες ὀνταπλήσων τῆς τοῦ κ. Γ. Μαληκιδῆ θέσεως ἐκλογῆς, ὥρισθη νὰ γείνη τὴν 13)25 ισταμένου, ἢτοι τὴν μεθεπομένην Γρίτην ἐν τοῖς ἐνταῦθα γραφείοις.

* *

Λί ήμέσαι καθ' ἀς συγχροτηθήσεται ἐν ταῖς διαφόροις πόλεσι τῆς νήσου κακουσγοδικεῖον εἰτίν αἱ ἐξῆς:

Εἰς Λευκωσίαν	τὴν	28	Απριλίου 1890.
» Πάρον	»	8	Μαΐου
» Λευκαστὸν	»	19	»
» Λάρνακα	»	29	»
» Αμμόχωτον	»	4	Ιουνίου
» Κερύνειαν	»	12	»

* *

ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ ΛΑΡΝΑΚΟΣ

Α'. ἡ μέση

Α'. ιπποδρομία, διάζημα 1 1)4 μιλ. βραβ. λίρ. 12.

Ἐκέρδησεν ὁ «Ορεβουάρ» τοῦ κ. Σικκαλλῆ

Β'. ιπποδρομία, διάζημα 1 1)2 μιλ. βραβ. λίρ. 10.

Ἐκέρδησεν ὁ «Γούρκος».

Γ'. ιπποδρομία, διάζημα 1 1)2 μιλ. βραβ. λίρ. 20.

Ἐκέρδησεν ὁ «Ορεβουάρ». Δεύτερος ὁ «Ροδόλ-

φος» βραβ. λίρ. 3.

Δ'. ιπποδρομία, διάζημα 3 1/4 μιλ. βραβ. λίρ. 10.

Ἐκέρδησεν ὁ «Τόπτου».

Ε'. ιπποδρομία, διάζημα 1 1)2 μιλ. βραβ. λίρ. 15.

Ἐκέρδησεν ὁ «Στράτλες» τοῦ κ. Χατζηπαύλου.

ΣΤ'. ιπποδρομία, διάζημα 1 μιλ. βραβ. λίρ. 10.

Ἐκέρδησεν ἡ «Καρόζα» τοῦ κ. Παντελίδη.

Β'. ἡ μέση

Α'. ιπποδρομία, διάζημα 1 μιλ. βραβ. λίρ. 12.

Ἐκέρδησεν ἡ «Σαηδέττη».

Β'. ιπποδρομία, διάζημα 1 3)4 μιλ. βραβ. λίρ. 15.

Ἐκέρδησεν ὁ «Κερδσκος» τοῦ κ. Γ. Ρωσσίδου.

Γ'. ιπποδρομία, διάζημα 1 1)4 μιλ. βραβ. λίρ. 10.

Ἐκέρδησεν ὁ «Πάντζ» τοῦ κ. Βρατζιώτη.

ἡ Δ'. ἥπο τῶν ζαπτιέδων.

Ε'. ιπποδρομία διάζημα 1 3)4 μιλ. βραβ. λίρ. 25.

Ἐκέρδησεν ὁ «Ορεβουάρ». Δεύτερος ὁ «Ι-

σκένδερ» λίρ. 5.

Χαστοῦ ήμην μητροπολίτου κ. Χρυσόνθου, καθ' ο
διενεμήθησαν ὑπὸ τῶν συγγενῶν τοῦ μακαρίτου
ὑπὲρ τῶν πτωχῶν Σ. εἰκοσάρχαρχα. Αὐθιγμέρον
ἐπείσθη καὶ ἔτερον ἐν τῷ Ναῷ Χρυσοπολιτίστης
διαπάντας τοῦ κ. Κύρου Βαντιζάνου ὑπέρ ἀνα-
πάντεως τῆς ψυχῆς τοῦ δοιάρχου^ο Γ. Ἀκάμι-
τερουργοῦντος τοῦ Η. Ἀρχιμανδρίτου ἀγίου Κι-
τίου κ. Μελετίου.—Νθής περὶ τὴν 10ην ὥραν ἀ-
πεδίμησεν εἰς κύριον ὁ ἵστρος Θ. Ρώπαξ, βιβλί-
σας εἰς ἄφατον πένθος τοὺς συγγενεῖς του. Δι-
εδόθη ἔτι ὁ μακαρίτης γρύποκτόνησε, πιὼν δηλη-
τήριον, ἀλλ' ή Ἐκκλησία μὴ ἔχουσα ἀποδεῖξεις
τοῦ τοιούτου, ἐπέτρεψε καὶ ἐψάλη ἐν τῷ ναῷ ἡ
νεκρώσιμός του, εἰς ḥν συνέρρευσαν πολλοί, γο-
ροςατοῦντος τῆς Α. Ηλινερ. ὅμιλόσαντος καὶ τὰ
δέοντα.

—Τὴν ἐπέτειον τῶν Τριῶν Ιεραρχῶν ἡ Α. Παν.
προσκυνήσεις ὑπὸ τῆς ἀξιοῦτος Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἀγίου
Αλεξάρχου, ἱερούνγρησεν ἐν τῷ ναῷ τεύτω, διαρω-
τίσας καὶ τέρψας τὸ ἀκρωτατήριον διὰ λαμπρᾶς
ἀναπτύξεως τοῦ Εὐλόγιγελού. Μετὰ τὴν θείαν λει-
τουργίαν ἐψάλη, ἢ, συνήθης διέξοδογίαν ἐν τῇ δη-
μοτικῇ Σγιάλῃ μετ' ἥρι, οἱ μαθηταὶ ἐψάλουν διά-
σορα ἀσματια.

ΒΑΡΩΣΙΑ

Τῇ πασεὶ θεότητῃ Τρίτῃ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἑορτῇ
τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλ. Συγκέντων μετὰ τὴν συνήθιη
πρὸς τὸν "Ὕψιτον ψαλτεῖσαν ἐν τῷ ἀρρεναγωγείῳ
θεοῖς αἰλούγισιν, ἐξ ἡδωνῆθησαν δύο λόγοι, ἐξ ὧν ὁ μὲν
εἰς ὑπὸ τῆς νεκρᾶς διδασκάλου ἐνταῦθι κ. Ἔλυκε-
ρίας Κ. Παυλίδου, (1) ὁ δὲ ἔτερος ὑπὸ τοῦ σεβα-
στοῦ ἡμῶν διδασκάλου κ. Λ. Παΐτιου, διτις ἀπέδει-
ξε δι' ἵτοις εἰών μαρτυριῶν καὶ διὰ τῶν συγεικῶν
στίγμων τῆς Τιλίχδος τοῦ Ομήρου τοὺς πρώτους
σικιτάς τῆς νήσου καὶ τὴν γνησίαν ἔλληνικήν
καταγωγὴν ἡμῖν. 'Ωμῆλησε δ' ἔτι, διτις διὰ νὰ
προσθίνωμεν ὡς οἱ ἄλλοι πεπολιτισμένοι λα-
οὶ, καὶ ἀξιωθῆμεν νὰ φιλιῶμεν μίαν ἡμέραν εἰς
τὰς ἄγκαλας τῆς μητρὸς ἡμῶν, 'Ελλάχδος, ἀπαι-
τεῖται νὰ βασιλεύῃ μετοξὺ ἡμῶν ἡ ὅμονοια ἡ
σύμμανοια, να ἥγε δὲ μακρὰν ἡ διγόνοια, ἡ διαι-
ρεσις, καὶ ἡ ἀλληλημαγία, καὶ ὅτι καθῆκον ἑκά-
στου εἶνε νὰ ὀφελῇ, ἂν μὴ ὑπεκὼς τούλάχιστον
θῆικῷς τὴν πατρίδα του. Ηεράνας δὲ τὸν λόγον
ἔγραψαρχάγατεν ὑπὲρ τῆς Ἀνάστης Βικτωρίας,
τῆς τακτίνης ἡμῶν πατρίδος καὶ τοῦ 'Ελλήνικοῦ
ἔθνους.

(1). Σ. Σ. Ελλειψη γράφου στην ηδυνήθησεν νὰ καταχωρίσεται τὸ δίρκειον λογοθέτην τῆς κ. Γλυκερίας Κ. Ηλιόπουλου. Τισώς δυνηθώμεν νὰ πράξωμεν τούτο προτεγκώς.

ΙΠΑΣΤΕΙΟΝ

Τὴν δημοιδὴ παροιμίαν «έως οὗ νὰ γείνῃ τὸ κκέφι τοῦ ἄρχοντος, ἡ ψυχὴ τοῦ πτωχοῦ βγαίνει» ἀκούει τις σήμερον ἐκφερομένην ἐκ παντὸς στόματος ἐπὶ τῇ βραδυτῇ τῶν ἐκ τοῦ σωτηρίου θεωρου- μένου σήμερον Λογδίνου ἀναμενομένων ἀποτελεσμάτων τῶν ἐνεργειῶν τῆς Πρεσβείας. 'Επειδὴ δ' ἔγνώσθη ὅτι ὁ Μ. 'Αρμοστής φέρει μεῦ' ἐ- αυτοῦ τὸ δείγμα τῆς ποιότητος τοῦ ἀναμενομένου πράγματος, δεξιόθεν, ἀριστερόθεν, ἀκούει τις ἔρωτήσεις: ἥλθεν δὲ 'Αρμοστής; πότε ἔρχεται δὲ 'Αρμοστής;

Ἐπιθυμῶν δὲ νὰ μεταδώξω ὑμῖν πιστῶς τὰς περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης σκέψεις τῶν χωρικῶν, οἵτινες ὡς γνωστὸν εὑρισκοῦσται πάντοτε καὶ ἐν ταῖς λυπηραῖς ἀκόμη σκέψεσί των, λέγω ὑμῖν ὅτι ἥρξαντο ἀμφιβάλλοντες καὶ λέγουσιν «ὅτι Ἀρμοστής θὰ μᾶς φέρῃ τὴν νοῦλην τῶν λιοῶν τὰς ὁποίας ἔδωκαμεν».

“Ω! δέ Κύριος Λ. Ιερείθης εἶνε μεμυημένος εἰς τὴν ἐπιστήμην τῶν οὐρανῶν μᾶλλον ἢ εἰς τὸ συντακτικὸν καὶ τὴν γραμματικὴν. Ἀποκαλεῖ ἡμῖν «σάντιον μπαστεύνι!» καὶ ὡς

πρεσβυτέρους έτι θέρεων διέστη τῷ ἐπιστήματι καὶ ἡμῖν
ζήτησεν αὐτὸν συντελεῖν καὶ ἐλέγειν γραμματικήν.
Ἐποιεὶ μή τοι πρωτωπότητος διεπιστήματος εἰσάγει τὸ
διδαχεπεικόν ἐπίχρυσόν μα. Ἐπεινέργεται καὶ πᾶσιν ἀλλ
αὐτὴν τὴν τεράνη δια «φιλολογικῶν» παρατηρήσουν, ὡς λέ-
γει, νὰ ἀπειδεῖξῃ οἱ λόγιοι μεθ' ὧν συγκριτικήται καὶ
ἢ ἕδισες συναίσθεσι τὸ πέρας καὶ γράφουσι πέρα, περῶν.
Αλλ οὐδού εὑρίσκεται τῇ ηδη εἰς τὸ φιλολογικὸν σταδίον θέν
θὲ ἀργήσην νὰ εἰσέλθῃ καὶ εἰς τὸ συντακτικὸν καὶ α-
τρόπιν εἰς τὸ γραμματικὸν, καὶ τότε βεβίως θὲ ἐννο-
ήσῃ καὶ τὰς ἀσυνταξίας του, περὶ τῶν διποιών δὲν τριβό-
κησε νὰ εἴπῃ οὐδὲ γῆρας, θὲ εὐχερεστηθῇ νὰ φέρῃ εἰς φῶς
τὸν θὲ, τὸ ταῦτι του μὲν, ὃν ἀφῆκεν ἐν τῇ νέᾳ φιλολο-
γικῇ ἀναλύσει του κρεμάμενον καὶ ἥγικάσσει τοὺς ἀναγνώ-
στας του νὰ τὸν ταριχεύσωσι, θὲ προσέγγη καλλιτέρων πε-
ρὶ τὴν ἐκλογήν των καταλλήλων λέξεων, καὶ θὲ μάθῃ
καὶ ἐκ τῆς γραμματικῆς, ἢν θὲ διδάσκῃ βεβαίως, καθὼ
διδάσκαλος, δια πέρας· διέλει πρεσβύτεροι τὸ ταῦ-
τι δὲν συναιρεῖται. Πράγμα τὸ διποιῶν δὲν ἀγγοεῖ δικοιός
τούς. Ταῦτα πάντα θὲ μάθη, ὡς ἔλπεται ὁ κ. Ιερόθεος,
μὲ τὸν κακόρον, ἐπάν δινοῦς ἥγε συντακτικός, δηλ. ἔπει τη-
νε κακῶς τοποθετημένος.

Μή ληγμανεῖτε καρδιες Ίερείδη τὸν σκοπὸν δι' ἓν γρά-
φετε ἐν ἑλγμαρεψίων. ὅτι, δηλαδὴ, πρὸς τὸ ν' ἀναγνωσθῶσιν
ὑπὲρ πολλῶν γράφετε.

«ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ»

Περιεγόμενα τοῦ φυλλαδίου τοῦ Ιανουαρίου :
Το διάφορον μαζ.—Ἐν τῷ κρυπτῷ.—Ο θύνος ἐνὸς πωντικοῦ.—
Η μικρὰ ἔγγονα.—Διὰ πολὺ μικρὰ παιδία (ποιημάτιον).—
Ο λειποτακτῶν μαθητής.—Ο Ρώκ καὶ ή Λιλή.—Δύο παι-
δίνια 'σ τὸ λειβέχι (ποιημάτιον).—Πέτρος Βαντάζη.—
Τέταρτος διαχωνισμός.—Πονηρία ὅφεως.—Παιδικὴ γῆγο.—
Πνευματικοὶ ασκήσεις.—Η εἰκὼν τοῦ τάξ περισσωτέρας ἀ-
ποστείλαντος λύσεις παιδέων.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—;—ofo—;—

ΕΛΛΑΣ. Ὁ χ. Τρικούπης ἔδωκεν ἀφορ-
μὴν μεγάλης κατ' αὐτοῦ καταφορᾶς ἐν συ-
ρασπισμῷ τοῦ ἀττικολιτευομένου τύπου.
Διώρισε πρόεδρον τοῦ Ἐλεγχτικοῦ Συνε-
δρίου καὶ ἐλέγχτας καὶ παρέδθους τοὺς πι-
στοτάτους καὶ φανατικωτάτους ὑπαλλήλους
τοῦ κόμιστας, ὡν δὲ εἰνε διδαίτερος τοῦ
πρωθυπουργοῦ γραμματεύς.—Μετὰ μερίστης
ἐπισημότητος καὶ πασιφεροῦς λύπης ἐκη-
δύθη διατάξῃ Πέτρος. Παρίστατο πᾶσα ἡ
βασιλικὴ οἰκογένεια, 27 δὲ στέφανοι κατε-
τέθησαν.—Ο μεγαλόδωρος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
Ἄθερωφ, ἀνεδέχθη τὴν ἀνέγερσιν τῆς Στρα-
τιωτικῆς σχολῆς, ἵνε δαπάνη ὡρίσθη εἰς
750 χιλ. δραχμῶν.—Ἐν τῇ ἐκκυβεύσει τῶν
μιτοχῶν τοῦ Πατριωτικοῦ Δανείου ἡ ὑπὲρ
202,329 ἐκέρδησε 1816 δραχμάς.

ΓΑΛΛΙΑ. Ή Γαλλία μετὰ τῆς Αὐστρίας καὶ Ιταλίας διεμπρυνηθησαν κατά τοῦ προτιθέτου φόρου τῷν πέντε τοῖς ἐκατὸι ὅν ἐπέβαλεν ἡ Βουλγαρία εἰς τὰ εἰπαγόμενα εἰς αὐτὴν ἐμπορεύματα, λέγεται δὲ μετὰ τὰς διεμπρυνήσεις ταύτας ἡ βουλγαρικὴ χωρέρησις ἀνεκάλεσε τὸ μέτρον.—Αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἔγχωσιάζουσι τὸν ταυτηγόρον τοῦ τρίτου Ἑλληνικοῦ θωρηκτοῦ Ψαρᾶ, δοποῖος κάλλιστα συνεδύασεν ἐν ὅρκῳ σχετικῷ μικρῷ μεγάλην ἐπιθετικὴν καὶ ἀμυντικὴν δύναμιν. Τοῦ πλοίου τούτου ἔμελλε τὰ γίγνη πρὸ θμερῶν ἡ καθέλκυσις, πάμπολλοι δὲ "Ἑλληνες παρενρέθησαν ἐπὶ τούτῳ" οὐδὲν ἔδειξαν. Μάλιστα

τῷ ἐν Χάβρῃ, προσεκλήθη δ' ἐκ Μασσαλίας καὶ δὲ λόγιος ἀρχιμαρδίτης καὶ Ζιγανῆρὸς δοτις ἐτέλεσε καὶ τὸν αὐγασμὸν τοῦ σκάφους ἐκφωρήσας καὶ πατριωτικώτατος λόγος, ἀλλ' ἀνεβλήθη ἡ καθέλκυνσις ἐγένετο θυέλλης καὶ κακοκαιρίας ἐπελθούσης αἰφρης. — Ἡ Γαλλικὴ κυνέργησις ἐν τῷ νέῳ προστατευτικῷ συστήματι τῆς, ἀπεφάνισε τὰ αὐξήσης καὶ τὰ ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ἀραβοσίτου τέλη, οὕτω δὲ ζημιούται μεγάλως οἱ Ρωμιοῦροι γεωπόροι καὶ σιτέμποροι. Τοῦτο δυνηθέστησε τὴν Ρωμοντίαν ἅτις ἔσχάτως

παρεχόμενει εἰς τὴν Galliar, ἵνεν τινὸς
ἀνταλλάξιμος, δικαιώματα καὶ προσόντα
ἄνεις τῷ γῆλλος ἐπί αὐτῆς εὑροούμενοι
εἴθος.

ΡΩΣΣΙΑ.—Η Ρωσσία φαίνεται παρασκευαζόμενη εξωφρέλως πρὸς μέλλονταν ἐνέργειαν. Ήσαν τὰ Αβύσσια καὶ Γερμανικὰ σύνορα γίνονται μεγάλαι στρατιωτικοὶ παρασκευαί.

ΑΓΣΤΡΙΑ. Οι Τσέχοι είρ Βοεμία ἀπή-
τον τὴν ἀρίδρουσιν ιδίου βοεμικοῦ κρά-
τους, κατὰ τοσοῦτον δὲν παρωνύθη ἐσχά-
τως ή μεταξὺ Τσέχων καὶ Γερμανῶν πο-
λευτῆς πάλη, ώστε δίζον δεῖρ ἀπέληγεν
εἰς ἁνσάρεστα. Ἐρ τούτοις κατωρθώθη συρ-
διαλλαγὴ, ἵστη τὰς μεραλειτέρας ὥρειεις
ἔχονσιν οἱ πλειοψηφοῦντες τῶν Γερμανῶν
Τσέχοι. Ἀριδρύθη ἀληθῆς Τσεχογερμανικῆ
δημοσπορδία. Αγγλικὰ Γερμανικὰ καὶ Ἰτα-
λικὰ φύlla ἔξαιρονται μιᾶ φωνῇ των ση-
μανταρ τοῦ γερογότος τούτοις, ἐκτὸς τῶν
Γαλλικῶν, ἅτινα φοβοῦνται μῆτως ή συρ-
διαλλαγὴ αὕτη Σλάβων καὶ Γερμανῶν ε-
πιφέρῃ φιλικωτέρας σχέσεις Αὐστρίας καὶ
Ρωσσίας.

ITALIA. Τὰ ιταλικὰ στρατεύματα ἦν
Αγρικῆ, ὑπὸ τὸν νέον στρατηγὸν Ὀρεορ
προύχωθενσαρ μέχρι τῆς Ἀδούας, χώρας ὑ-
ποκειμένης εἰς τὸν Μενελίκ, ἐνθα ὑπεδέχ-
θησαν αὐτὰ οἱ πρόκριτοι τοῦ τόπου καὶ δ
κατέλησαν ἑορτασίμως. Ὁ Ὀρεορος ἐδίηλωσεν
ὅτι δὲν προτίθεται νὰ καταλάβῃ τὴν ἐπαρ-
χίαν ταύτην καθ' ὁ ἀρήκουσαν εἰς τὸν σύν-
μαχον βασιλέα τῆς Αιθιοπίας.—Ἐν τῇ κη-
δείᾳ τοῦ Ἀμεδαίου οἱ ναπολεονίδαι πρόγ-
κηψις Ἰερώνυμος καὶ δ πρωτότοκος νίος τον
Βίκτωρ, ἐρίζοντες ἀπὸ πολλοῦ περὶ τῆς ἀρ-
χηγίας τον βοναπαρτικοῦ κόμιατος, περι-
ῆλθον εἰς ὑδριστικὴν λογομαχίαν, φιλονε-
κούντις περὶ τῆς πρωτοκαθεδρίας κατὰ τὴν
ἐκφροφὰν, ἐντὸς τοῦ ναοῦ καὶ πρὸ τοῦ πτώ-
ματος! Ὁ βασιλεὺς αὐστηρὰς ἔκαμεν εἰς αὐ-
τοὺς παρατηρήσεις, ἐπειδὴ δ' ἐκεῖνοι ἐξη-
κολούθουν διαπληκτιζόμενοι, δ βασιλεὺς δι-
έταξε νὰ ἀπόσχωσι καὶ οἱ δύο τῆς κηδεί-
ας, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐγένετο.

ΚΡΗΤΗ. Τὰ κρητικὰ λαμπάρουσιν δοη-
μέραι εὑρυτέρας διαυτάσσεις. Συλλήψεις καὶ
φυλακίσεις, δαρμοὶ καὶ ἀτιμώσεις ἐνεργοῦν-
ται καθ' ἔκαπτην, εἰς ἐπίμετρον δὲ ἐπετράπη
εἰς τὸν ἑντοπίον τὸν ὅθωμαρον τὰ διλοφορῶ-
σιν ἐν τε ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ταῖς πόλεσιν,
ἐνῷ ἐὰρ φωραθῆ τις χριστιανὸς ἔχων μαχαι-
ρίδιον πρὸς χρῆσιν του, συλλαμβάνεται προ-
στιμάται, δέρεται καὶ φυλακίζεται. Εἰς Ἀ-
γιον Βασιλειον ἐγένετο συμπλοκὴ μεταξὺ⁹
χριστιανῶν καὶ χωροφυλάκων καθ' ἥρ ἐφο-
ρεύθησαν καὶ ἐπιληγώθησαν ἀρχετοί. Τὰ
«Ἡμ. νέα» ἀραγράφουν κατ' αὐλητογρα-
φίαν ἐξ Χαρίων νέα δειροπαθήματα τῶν
Κρητῶν. Φυλακίζονται ὅποι δὲν ὑπογράφου-
σιν εὐχαριστήριον ἀραφοράρ. Πάρτες οἱ ἀ-
παγόμενοι εἰς τὰς φυλακὰς δέρονται καὶ
κακοποιοῦνται ἀπαρθρώτικες, χυρίως ὑπὸ τῶν
Αλβαρῶν χωροφυλάκων. Τὸν ὄφος τῶν Μω-
αμεθαρῶν ἐγένετο ἀφορήτως ὑπεροπτικόν.
Ἐκαστος αὐτῶν εἶνε μικρὸς Σακήρ. Ὁτε
ἔδημοισιεύθη ἐν Χαρίοις τὸ φύρμαντος, οἱ
Τούρκοι πρὸς ἐμπαιγμὸν τῆς λιτανείας τοῦ
ἐπιταφίου τῶν χριστιανῶν περιηλθορ τὰς δ-
δοὺς ψάλλοντες ἐμπαικτικῶς τὸν ἐπιτάφιον
τῶν χριστιανικῶν ἐλευθεροῖσι.

ΒΟΥΓΑΡΙΑ.—Κα τὰ τῆς διοικήσεως τῆς Ρωσίας περὶ τοῦ βούλγαρικοῦ διατάξιου καθ' ὃ ὑπεθηκεύθησαν σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ, αἵτινες ἔχονται εἰναῖς ως ἐγγύησις τῆς πρὸς τὴν Ρωσίαν διφειδομένης ἀποζημιώσεως, δ. Σταυρούλωφ ἀπήντησεν διτὶ ut γραμμαὶ αὗται ἀστρωθησαν κατὰ τὰ ἔτη 1885—1888. Πῶς λοιπὸν ἐτέθησαν ως ἐγγύησις χρέους καρονιαθέντος κατὰ τὸ 1879 ἔτος;

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Αθῆναι 1.—Βεβιούται εξ αὐθεντικῶν
ἀληγοροφιῶν, ὅτι η Ήλίη, κατὰ συναίρεσιν
τοῦ Σουλτάνου, διεβίβασε πρός τὸν Βαλῆν
τῷ Ιωαννίτῳ τηλεγραφικήν διαταρήν πε-
ρὶ ἀπαρορεύσεως τῆς Ελληνικῆς γλώσσης
ἐν τοῖς δικαστησίοις. Τὸ μέτρον τούτο ἐκ-
τηνίσει εἰς ἄγανάκτην ἡτορεῖ ἀρεβαρέτως
τοὺς κατοίκους, ἥδεντο δὲ ἐνεργοῦντες πε-
ρὶ ἀγαστολῆς τῆς διαταρῆς πιντης καὶ ἐ-
πειψαν ἀγαροφάς καὶ πρός τὸ πατριαρχεῖ-
ον, διαμαρτυρούσεις διὰ τὴν προσγυμνένην
εἰς αὐτὸν ἀδικιαν ἐκ τῆς τοιαύτης διαταρῆς.

*Kων) πολις 30.—II ἀποχώρησις τοῦ Ἀ-
γὸτ πασᾶ εἰνε πιθανῆ ἐνεκα διαστάσεως αὐ-
τοῦ πρὸς τὰς συναδέλφους του.*

Παρίσιοι 30.—Π θηραιμότης ἐν Παριστοις ἐπαγῆλθεν εἰς τὸν ἔμαλλον αὐτῆς ἀριθμόν.

'Athēnai 30.—Κρίσις τις λαρθάνοντα επικριτεῖ. Ἡ κατάστασις τῆς Κρήτης πολὺ ἀγνητυχεῖ τὸ ὑπονομέτον.

Βιέννη 30.—Ο Μέγας Δούκας Νικόλαος της Ρωσίας πάγχει ἐκ κυριών και θάπελθη εἰς Νίκη. Ταύχει εἰτίς ότι η ζωή του θὰ παραταθῇ.

'O κόρης Ἀρδαση γένεχορριγετ.

—Εἰδίσεις ἐκ Κρήτης τῆς σῆμερον παριστῶσι μιγάλως δειρωθεῖσαν τὴν αὐτόθι κατύστασιν. Οἱ τοῦρκοι περιδεῖται ὑψάντο πάλιν τὰ κλειώνται εἰς τὰς πόλεις, φοβούμενοι ἔξεγέρσεις τῷρ Χριστιανῷ.

Ο Συκήρο πασᾶς συνέστησε τέοντα στρατιωτικούς σταθμούς εἰς διάρροφα ἐπίκαιρα σημεῖα, διέταξε δὲ καὶ τὴν μεταστάθμευσιν ἐκ Χαρίων εἰς Ρέθυμνον ἑρός τάγματος.

Ἐκ τῆς ἐγκρίτου Τεργεσταίας ἐφημερίδος «Ν. Ήμέρα» ἐν τῇ συνήθως καταχωρίζονται ἐν ἐπι- φυλλίδι σπουδαιόταται καὶ λίαν ἀξιωμάτων πραγματεῖαι, ἀποσπῶμεν τὰ ἔξης ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ πολυσεβάστου καὶ σοφοῦ ἀνδρὸς κ. Ι. Σκαλ- τισούνη συγγραφείσης μονογραφίας «ἡ ὁδύνη καὶ ἡ θρησκευτικὴ ἴδεα», τὴν ἀνάγνωσιν συνιεώ- μεν θεριώδης εἰς πάντα ἀναγνώστην μαζ.

«Μάτην ἐκέγητοῦμεν τὴν λύσιν τοῦ προσδιλήματος τῆς ὁδού-
νης καὶ τὴν ἀπάλεψιν τοῦ ἐπί τῆς γῆς ἐνυπάρχουνος κα-
κοῦ ἀπὸ τὴν σοεῖσιν τῆς ἀνθρωπότητος.

Τὰ μὲν ἔργα τῶν σκεπτικῶν καὶ ὑλοδιξούντων καὶ καταχρωμένων τῶν περὶ τοῦ ἀποτοῦ καὶ ὥριτοῦ κέσμου γράσσεων των μᾶς προτείνουν ἀνθρωπάτητα ἀνευ Δημιουργοῦ· θεταῖ ἄνευ πνεύματος· ζωὴν ἄνευ μελλοντος· ηθικὴν ἄνευ βάσεως καὶ στηρίγματος· ὑπαρξίην ἀσκοπον καὶ παγετώδη ὁδηγούσαν ἡμᾶς εἰς τὴν λατρείαν τῆς θεᾶς, εἰς τὴν διαφθορὰν τῶν θεῶν, εἰς τὴν ἐκραυλίσιν τῶν χρακτήρων καὶ εἰς τὴν ἔξαγρίωσιν. Καὶ δὲν εἴνε ἀργεῖ ὁ σκεπτισμὸς, ἡ ὑλοδιξία καὶ ἡ θρησκευτικὴ ἀδιαφορία αἱ πηγαὶ τῆς ἐλλαζόνος· ηθικῆς καταπτώσεως καὶ ἐθνικῆς ἀποσυνθέσεως; Τὰ δὲ ἔργα τῶν ἀλγηθῶν τῆς ἐπιστήμης ἐμπηγνέων μᾶς ὁδηγούσι· βεβαίως διὰ τῆς λογικότητος καὶ τοῦ δρθεοῦ λόγου ἐπὶ τῆς δόσου τῆς ηθικότητος καὶ τῆς ἀλγηθείας, καὶ τὴν ἀνθρωπότητα ἐξυπηρετοῦν, προσάγοντα τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ βιομηχανικὴν πρόσθουν, μικρὸν δημαρχούσι πρὸς ηθικὴν τοῦ λαοῦ μόρφωσιν ἀτε ἀπρόσιτα εἰς τοὺς πολικοὺς καὶ στρατιώτες πάσῃς δυνάμεως ὅπως ἐπιβληθῶν εἰς τὴν θελησιν, εἰς τὸ φρόνημα, εἰς τὴν καρδίαν. 'Αλλ' ἡ θρησκεία δεν ἐπιχειρεῖ τὴν λύσιν τῶν αἰωνίων προβλημάτων διὰ τῶν συνήθων τῆς διανοίας ἀμφιταλαντεύσεων καὶ διαλεκτικῶν αὐτηγήσεων οὐδὲ τὰ παραγγέλματα τῆς ηθικότητος ὑπαγορεύει· ταῦτα σύμπερασματα λογικῆς ἐπεξεργασίας ἡ αὐθικρέτου ἀνθρωπίνης διατυπώσεως. Συμβαδίζει μὲν μετὰ τῆς γνῶσεως καὶ τῆς ἐπιστήμης ἐπὶ τῶν θεμελιωδῶν αὐτῆς περὶ δημιουργίας καὶ θεατισίας τῆς ψυχῆς δογμάτων, προκηρύσσει δὲ ἀληθείας ὑπερέργας πάσης συζητήσεως, ἀποκλειστικήσεις εἰς τὴν συγείησιν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ εἰς τὸν Ιστορικὸν αὐτῆς βίον δὲ δρατῶν καὶ ἀναμφισθητήτων γεγονότων, τελειοποιούσα δὲ τεսὶ ἑρισμούς τῶν ἐπιστημονικῶν τῆς ηθικῆς ἐπαγγελιῶν, περισπειει εἰς αὐτὸς κύρος καὶ τιμὴν καὶ δύναμιν καὶ ἐντογεῖ· ἐπὶ τέλους τὸ φρόνημα καὶ τὴν καρδίαν ἐνώπιον τῆς δόσυνης καὶ τῶν ταλαιπωρῶν τοῦ βίου αἰτινες δὲν ἐγκαταλείπουσι τὸν ἀνθρωπον καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἐκπληρωσιν τοῦ καθηκοντος. Μάτην ἐργαζόμεθα δια-

μάνης τῆς ἡρακλειτικῆς παιδεύσεως πρὸς ἥθικήν τοῦ λαοῦ διαχρόσωσιν, μάτην ἐκέπειον τὴν ἀνύψωσιν τοῦ καταπέσοντος φρονήματος ἀπὸ τοὺς θεούς θεούς καὶ ἀπὸ τὰ νομοθετήματα, μάτην ἐργάζουσι πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ κακοῦτος τοῦ καταπέσοντος διὰ μάτων στερευμάνων τοῦτον καὶ δυνάστεις καὶ ὑπερκοσμίος ἀρέσους καὶ ὑπεροργικοῖς πεπονισμοῖς τοῦτον πεπονισμένον. Καὶ ὁ λόγος καὶ ἡ ἴστορις μᾶς γερηγοῦσι τὴν ἀπειλήσθεντος ἀπόδειξιν μᾶς ἀληθείας, τὴν ὅποιαν πολλή τοῖς ἀναγνωρίζομέν καὶ ἀνεμολαγοῦμέν εἰλλα πάντα τα περιχρωτῶν τοῖς ἀναγνωρίζομέν καὶ κατὰ τὸν πρακτικὸν βίου ἀποτελεῖν, τὰς συνεπείας αὐτῆς ἐν τῇ οἰκογενείᾳ καὶ τῇ πολιτείᾳ. Μόνη ἡ θρησκεία ἔχει ἐν αὐτῇ τὴν δύναμιν νὰ ἀνυψώσῃ ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης τὸ καθήκον ὑπεράνω τοῦ δικαιομάτος, νὰ δημιουργήσῃ τὴν εὐθύνην πιορί τῇ ἐλευθερίᾳ, τὴν τέλον καὶ τὴν πεπονισμάτῳ ἐν τῇ οἰκογενείᾳ καὶ τῇ κοινωνίᾳ συμβιώσει, νὰ εμπνεύσῃ θάρρος καὶ δύναμιν καὶ περιχρωτῶν ἐν ταῖς δύναμις καὶ ταλαιπωρίαις τοῦ βίου. "Αγανάκτεις, τίνι ἀλλήλεισιν ταύτην περιφρωνοῦντες, περιχρωτῶν τοῖς ἀντήγονοις καὶ ἀδιαφοροῦντες περὶ τῆς ἥθικής τοῦ λαοῦ παιδεύσεως διὰ τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος, διηγεῦσι τοὺς λαοὺς εἰς κοινωνίαν ἀποσύνθεσιν, εἰς ἥθικήν ἔκλυσιν καὶ εἰς ἔθνικήν κατάπτωσιν καὶ καταστροφήν. Πατήρ δὲ μὴ ἐργάζομένος πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ εὐγενεστάτου καὶ σπουδαιοτάτου τῶν αἰτιημάτων τῶν ἱδίων τέκνων, ἀποστερῶν διὰ τὸν πολυτυποτάτου ἥθικοῦ θρησκευτοῦ, κακῶς ἐξυπηρετεῖ τὰ πρὸς αὐτὰ αἰτιημάτα στοργῆς καὶ ἀγρίπης. Καὶ εὑδεῖς τῶν γονέων δύναται προφατικόμενος νὰ εἴη τὸ ἑλλείποντος τὸ πρὸς θρησκευτικὴν διαιρέσιαν μέσω καὶ οἱ καταληγοὶ πρὸς τοῦτο διδάσκαλοι, διότι δύδεν εὐκοινώσερον τὴν καπτύξεως καὶ κραταιώσεως τοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ παιδὸς ἐμφύτευτη τὴν θεοσέξειας συναισθήματος. Τοῦ πατέροι γίνεσθαι τὴν μητέρα αὐτοῦ ἀπεδίδουσαν εὐλογίας εἰς τὸν "Ψυττόν" ἐπὶ πάτητος εὐτυχοῦς ή δυστυχοῦς οἰκογενειακῆς περιστάτεως, παρατηρῶν τοὺς γονεῖς προσεργομένους εἰς τὸν τὸ πατέρον τῆς κοινῆς προσευχῆς καὶ ἐπιδιδομένους εἰς ἕργα ἔλεους καὶ εὐθύνης πρὸς πλήρωσιν τῶν θείων ἐντολῶν, ζῶν ἐν μεσῷ θεοσέξους οἰκογενειακῆς ἀποστολίας, διεπιλάσσεται ἐν τῇ ὑπερκοσμίῳ καὶ θρησκευτικὴν ζωὴν πρὸ πάτητος διαγυαντικῆς καὶ κατηγρητικῆς διδάσκαλίας. Η θρησκεία δὲ εἶναι ἐπιστήμη ἀλλὰ ζωὴ, αἰτιημάτα καὶ πρᾶξις, εἰς δὲ τὰς ψυχὰς τῶν παιδίων οὐδὲν ισχύει μετὰ μετένοντος εὐκοινής ἀλλαγῆς καὶ βαθύτητος ἔσων οἱ λόγοι, οἱ πρᾶξεις καὶ τὸ ὑπόδειγμα τῶν γονέων καὶ τῶν ἐπιμελουμένων τὴν ἀνατρεψήν αὐτῶν διδάσκαλων. Ως ἀκτίς ἥλιος φωτίζει σκοτεινὴν κοιλάδα οὕτω διαθέτει τὸν δένδρον καὶ τὰ λοιπὰ ἐνόργανα σόντα. Εγχωσι μὲν ἐν ἔκυτοῖς μυστηριώδη δύναμιν συντηροῦσαν τὴν ὄργανικὴν αὐτῶν ζωὴν καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου σπέρματος ἐπενεργοῦσαν καὶ μεταβιτόλουσαν καὶ τροποποιοῦσαν αὐτήν μέχρι αἱρεποφορίας καὶ πολυετοῦς βιλαστήσεως, ἀλλ' ἡ δύναμις αὗτη παραλύεται η ἀπογενέσται καὶ ἐξαφανίζεται ἐὰν μὴ τὰ περιστογοῦντα σταύρωσι δὲ συμπράττοσι μετὶ αὐτῆς ἐναρμονίας η ἐὰν η σύμπραξίς των εἴναι ἐλαττωτική η νοσώδης. Ο ἀηρ, αἱ ἥλιαι καὶ ἀκτίνες, θερμοκρασία διάφορος ἀναλόγως τῆς φύσεως τοῦ ἔνοργανου σώματος, πρέπει νὰ συνεργασθῶσι μετὰ τῆς μυστηριώδεως δργανικῆς η ζωτικῆς δυνάμεως πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς βιλαστήσεως η πρὸς συντήρησιν τῆς ζωῆς, Ούτω καὶ εἰς τὸν ἥθικὸν κόσμον, ὁ ἄνθρωπος φέρει μὲν μεθ' ἔκυτον τὴν ἔμφυτον θρησκευτικὴν ροπὴν, ἀλλ' ὅπως αὕτη ἀναπτυσσομένη ἀποφέρει τοὺς ἥθικους καὶ κοινωνικοὺς αὐτῆς καρπούς, ὅπως ἐνισχύσῃ τὰ καθήκοντα τῆς πειθαρχίας καὶ εὐποίεις καὶ νηφαλιότητος, καταστῆ δὲ δύναμις παραμυθίας καὶ ἐγκαρτερήσεως ἐν μεσῷ τῆς δύναμης καὶ ἀνυψώσεως φρονήματος ἐν τε ταῖς εὐτυχίαις καὶ ταῖς δυσπραγίαις, δέον πρῶτον μὲν νὰ ἀναπτυχθῇ διὰ τοῦ παραδείγματος τῶν γονέων ἀπὸ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς νηπιότητος, εἰτα δὲ νὰ ἐνισχυθῇ καὶ κραταιώθῃ διὰ τῶν δογμάτων τῆς πάτετος καὶ τῆς χριστιανικῆς ἥθικῆς καὶ διὰ τῆς ἀδιαλείπτου μετὰ τοῦ θείου συγκοινωνίας ἐν τῇ ἐξωτερικῇ λατρείᾳ. Αλλὰ καὶ τὴν στοχειώδη ταύτην καὶ δλῶς πρακτικὴν ἐν τῇ οἰκογενείᾳ προπαρασκευήν γονεῖς τε καὶ διδάσκαλοι παραμελούν, θεωροῦντες τὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος ὡς δλῶς πάθοργα καὶ ἐπουσιώδη, οὕτω δὲ τὰ τέκνα μας εἰσέρχονται εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον φελλίζοντα μὲν ἔσην τινὰ γλώσσαν, ἐπιτήδεια δὲ κατὰ τὴν ἐπιδεικτικὴν τῶν τρόπων συμπεριφορὰν, στερούμενα δμωτές τῆς βάσεως καὶ τοῦ στερδοῦ τῆς ζωῆς πρηπιδώματος, τῆς δυνάμεως τοῦ ἔνθεου φρονήματος, τοῦ ἐνισχύοντος ἀφ' ἐνὸς τὸ ἥθικὸν συναισθημα κατὰ τὴν πάλην τῶν πατῶν καὶ τῶν σωματικῶν δρεξεων, ἐπιδάλλοντος δὲ ἀφ' ἐτέρου ὡς καθῆκον τὴν ἐργασίαν, τὴν κοινωνικὴν πειθαρχίαν, τὸ σέβας εἰς τοὺς νόμους, χορηγούντος παραμυθίαν καὶ ἐγκαρτέστοιν ἐν ταῖς θλίψεσι καὶ παριστάνοντος ὡς ὑπέρτατον τοῦ βίου σκοπὸν τὸ ζῆν ἐν τῇ γενετῇ καὶ εὐποίεις καὶ τὸ θυησεῖν ἐν τῇ προσευχῇ καὶ ἡ ἐπιπλίδη. Κορέσαντα δὲ ἀπὸ τῆς νεαρότητος τῶν τὰς δρέσεις

καὶ ἐπίθυμίας τῶν, μὴ ἐπιδιώκοντας οὐδένα εὐγενέστερον
αὐτὸν ἀνθερόν σκοπὸν, ἄνευ πεποιήσεων ὑπερκεσμάτων δυνά-
μεων αὐτὸν ἀνεύ ἐπιθυμίας πέρα τοῦ τόφου, στερού-
μενα παντὸς ἀνθερότητας, γράπτασσον ἀπὸ τῆς πρώτης αὐ-
τῶν ἡγεμίας. Ήλεῖται ἀνερμάτιστα διπλάσιους ἐν τῷ πεδί-
γει φύεσθαι διπλασιαλίδην, ναυαγημένα κατὰ τὴν πρώτην κοι-
νωνικὴν ἢ στοκεργειακὴν καταγῆδικην ἢ γενέριμενα ἔσματιν
παντὸς ἐλαττώματος, φίεσθαισι τόν τε σωματικὸν καὶ τῆς-
τὸν βίον. Διότι ἡ θρησκεία δὲν εἶναι μόνον ἡ ἀληθεία ἡ
δίχουσα εἰς τὴν αἰωνίαν ζωὴν ὁδὸν, ἀλλὰ καὶ ἀστραλέπι-
τος ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ὁδηγὸς, ἄνευ τοῦ ὄπισθιού ὁ ἀνθρώ-
πος πελαγοδρομεῖ ἐν τῷ ὠκεανῷ τοὺς σκύτους· ἄνευ πο-
λέος καὶ ἄνευ ἀστέρων. "Οπου ἂν παύῃ ἡ ζωτιγόνως τῆς
θρησκείας πηγὴ ἐκπέμπουσα τιδεὶς πρός οἰκεῖτάτιν τῶν αἰ-
ωνίων προδότημάτων, δύναμιν κατὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ ακ-
οήκοντος καὶ περιφρύνειν ἐν τῇ πεποιήσει τῆς αἰωνιότητος,
δυνατῶν νὰ διατηρηθῇ ἐπὶ μικρὸν ἐξανθερωπή τις εὐπορία
καὶ εὐκάρπεια, ἀλλὰ ἐν μὲν τῷ καινωνικῷ βίῳ ταχέως θὲ
πικρατήσῃ ἡ ἔκλυσις τῶν δημοσίων γῆμάν, ἐν δὲ τῷ στοκερ-
γειακῷ ἡ ἔκλυσις ἐν ταῖς θείαις καὶ ταῖς θυσιαρχίαις.

Λύσις τοῦ 24 αἰώνυματος Χριστοφόρος.

ΛΟΓΟΓΡΙΦΟΣ 2.

Ζῆτι μαῖα; νεροῦ μᾶλλον ὅνει! Κέρδος φό!!! Σ',
ἐξ γρόνι.

AINEMA 259.

Νησός είμι Έλληνι ἡ πλὴν δὲν λέγω ποῦ κεῖμαι
Πατούς δ' ἔξοχου ποιητοῦ λέγουσιν διτείμαι
Ἄνηλεσσις τὴν κάραν μου ἐν θέλης ν' ἀποκέψῃς
Εἰς δὲ ληγην νῆστον παρευθὺν δὲ λύτα θὰ προσκέψῃς
Ἐνταῦθα πάλιν βεβίαιοιν εἰς ιστοριογράφου
Οὐ μεγαλόνους ποιητής πῶς πράγματι ἔταφη
Μή βουληθῆς ὅμως αὐτὴν φεῦ νὰ δξυτονήσῃς
Διότι λέξιν μισητὴν δριμεῖαν οὐ παντησῃς
Τὴν κερατήν πλὴν δύνασσαι μὲν θάρρος νὰ χωρίσῃς
Κι' ἀντωνυμίαν ἄρευκτα ἐμπρός σου οὐ παντησῃς
Δευκασία (Α. Α.).

ЭМПОРИКА

Κεατία ἀπιστα	γρ.	.	.	.	180—200
δευτέρας ποιότ.	"	"	.	.	150—170
" ξυνισμένα	"	"	.	.	80—120
ρεκή σύμμαχος 19 βαθ. ἡ δικ. περ.	55
σταχιδες ηγραΐα	"	"	"	"	55—57
σταχιδες βρασται	"	"	"	"	47—50
ἄλευρα της Ανατολής ὁ σάκκος γρ.					118—120
σίτος τὸ κοιλὸν γρ.	18—22
κριθή "	10—12
γαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας	92—94
τὸ χαλεπικὸν καντάρι.					

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

‘Ο ύποφαινόμενος εἰδοποιῶ τοὺς συμπατριώτας μου Κυπρίους τοὺς ἔχοντας σχέσεις μὲ τὴν Ἀλεξανδρειαν καὶ δῆλην τὴν Αἴγυπτον ὡς καὶ τοὺς λιμένας, οἵτινες εἶνε εἰς τὸ δρομολόγιον Ἀλεξανδρείας, δῆτι ἀναλαμβάνων νὰ ἔκτελω δι’ ὅλα τὰ μέρη ταῦτα διαφόρους παραγγελίας, νὰ δέχωμαι ἀμέτρητα καὶ ἐπιστολὰς ἐξ ὅσων χωρίων δὲν ὑπάρχειν ταχυδρομεῖον, τὰς δημιὰς ἀναλαμβάνω ἐγὼ νὰ παραδώσω καὶ νὰ ἔκτελέσω, τακτικῶς πρὸς τοῦτο εἰς τὰ διάφορα αὐτὰ μέρη, καὶ ἐπισολὰς δὲ μέσον ταχυδρομείου νὰ σέλλω ἐντεῦθεν καὶ λαμβάνω ἐκεῖθεν, ὅπως παραδώσω εἰς τὸν πρὸς ὃν δροντων, ὑποσχόμενος νὰ ἔκτελω ταῦτα μετὰ πάσης προθυμίας καὶ ἀκριβείας.

‘Ο θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δύναται να ζητήσῃ τειαύτας παρά του κ. Πέτρου χ”
Χαραλάμπου έδδεις Βικτωρίας.

Λεμνησσώ 1 Ιουνίου 1889.

Σταῦρος Ματείδης.